

Efter den fysiske nedtur begynder den psykiske for alvor. Alt, hvad man tænker, gør og foretager sig, drejer sig om junk. Det bliver til en krig i hovedet, om man skal eller ikke skal tage junk igen, det er, som hele kroppen skrider efter et fix, og man får sjældent ro i kroppen, før man får et fix.

De fleste junkier betegner den psykiske nedtur som værre end den fysiske, da den fysiske kan overstås på måske 4-5 dage, eventuelt en uge, men nogle gange flere uger, mens den psykiske kan vare i flere måneder eller år!

Og derfor vil man i 99 pct. af tilfældene falde i vandet igen. Medmindre man finder en ordentlig behandling.«

Metadonbehandlingen skal være under nøje kontrol af en læge og vil normalt vare i 2-3 uger. På den måde får patienterne en blød landing i forhold til de fysiske og psykiske abstinenser. Samtidig med denne nedtrapning er det ligeledes nødvendigt med motion, god og nærende kost og regelmæssig hvile.

Ved en gradvis nedtrapning får narkomanen mod på behandling og får mulighed for at styre sin trang til nyt stof.

I behandlingen af narkomaner gælder det om hurtigst muligt at få rensset kroppen for det narko, der med tiden har ophobet sig i fedtvævet, og det gælder om at få hjernen til at fungere normalt uden indtagelse af narko.

Efter den første overnatning på behandlingscentret melder abstinenserne sig, hvis der ikke gives alternative og kompenserende stoffer, og narkomanen tænker ikke længere klart. Det eneste, han/hun tænker på, er at få noget stof, så kroppen kan slappe af igen.

Narkomanen tænker derfor ikke længere rationelt og kan ikke længere indse det fornuftige i at blive afvænnet. Metadonen er i denne fase et udmærket præparat til at give narkomanen selvkontrol.

Trangen til narkotika slipper narkomanerne aldrig af med, men de kan lære at leve med trangene uden at tage nyt stof. Det kræver dog en langsigtet behandling. Under hele dette behandlingsforløb kan der fra tid til anden opstå et desperat behov hos narkomanen for at få narkotika. Afstanden mellem behovene bliver længere og længere, efterhånden som behandlingen skrider frem, og ved en korrekt behandling kan

narkomanen selv lære at styre sit behov uden at tage nyt stof.

Det er derfor nødvendigt at udforme en ordning, hvor narkomanen ved påbegyndelse af behandling får en frivillig mulighed for at skrive under på en kontrakt, hvorefter det er muligt for behandlingscentret at tilbageholde patienten i de perioder, hvor trangene til narkotika opstår.

Når nedtrapningen er overstået, skal muligheden for at tilbageholde patienten gradvis mindskes, da det efterhånden bliver mere og mere sjældent at skulle benytte tilbageholdelse. I de perioder, hvor patienten tænker relativt fornuftbetonet, skal vedkommende have mulighed for at springe fra, hvis han/hun på de tidspunkter absolut vil ud af behandlingen.

Behovet er derfor kort sagt at få mulighed for indførelse af kontraktafvænnning, der giver mulighed for at tilbageholde patienten i de perioder, hvor trangene til narkotika opstår.

Før enhver tilbageholdelse skal en læge godkende, at tilbageholdelsen sker. Vurderingen skal ske på baggrund af patientens sindstilstand. Hvis ønsket om at forlade behandlingen er et fornuftbetonet og reelt ønske, som ikke kun har til formål at komme ud og få nyt stof, skal tilbageholdelse ikke kunne anvendes.

Loven bør udformes, så den dækker de første 6 måneder af behandlingen, da patienten efter denne tid som regel er så stabiliseret, at fornuften kan sejre.

De enkelte perioder, hvor tilbageholdelse er nødvendigt, må ikke vare længere end nødvendigt og bør ikke overstige 48 timer, idet patienten på 48 timer normalt når at stabilisere sig.

Indgåelse af en kontrakt skal overværes af en læge, der skal attestere, at narkomanen er så fornuftbetonet, at det er et reelt ønske at komme i behandling på de stillede betingelser.

Det er forslagsstillernes ønske, at justitsministeren skal have kompetencen til at fastsætte de nærmere regler for, hvornår der kan skrives til tilbageholdelse, i hvor lang tid det skal være muligt, og under hvilke former det skal være tilladt.

Der henvises desuden til bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 21 om finansiering af behandling af narkomaner.